

Zeitschrift: Museum Helveticum ad juvandas literas in publicos usus apertum

Herausgeber: Litteris Conradi Orellii et Soc.

Band: - (1751)

Heft: 22

Artikel: Samuelis Battierii observationes in varias Euripidis tragoeidas

Autor: Battier, Samuel

DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-394695>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften auf E-Periodica. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen sowie auf Social Media-Kanälen oder Webseiten ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. [Mehr erfahren](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. La reproduction d'images dans des publications imprimées ou en ligne ainsi que sur des canaux de médias sociaux ou des sites web n'est autorisée qu'avec l'accord préalable des détenteurs des droits. [En savoir plus](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. Publishing images in print and online publications, as well as on social media channels or websites, is only permitted with the prior consent of the rights holders. [Find out more](#)

Download PDF: 17.07.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

SAMUELIS BATTIERII
OBSERVATIONES
in varias EURIPIDIS Tragœdias.

Med. V. II.

- - - Ἀνδάνεται

Φυγῇ πολιῶν, ὡν αἴφικεο χθόνα.

Canterus testatur, se versum posteriore emendasse Nov. Lect. I. II. c. 21. (*) Scholia festes: τὰ δὲ ἀνδάνεται. ὁρθὸν αὐτὶς δοτικῆς, αὐτὶς τὰ ανδάνεται. Quænam sit Canteri emendatio nescio: ego puto in φυγῇ latere mendum, & scribi debere:

Φυχῇ πολιῶν. - - -

Ib. V. 21.

- - - ἀναπαλεῖ δὲ δεξιᾶς.

Πίστιν μεγ. - - -

Jo. Clericus Biblioth. Choise T. XI. p. 281. legere vellet: - - - δεξιᾶς Πίστιν μ. - - - prædicat dexteræ porrectæ Fidem maximam. Ita ut sit δεξιᾶς cas. giga. & virg. sublata, sed nihil videtur mutandum.

V. 88.

'Ει τές δέ γ' εἰνής - - -

Jo.

(*) Canterus legendum putat vel φυλῇ vel φυχῇ.

Jo. Clericus ib. p. 282. sic vertendum existimat:
Quid si & nuptiarum causa hos non amat pater? quod non est repudiandum.

V. 90.

Σύθ' ὡς μάλιστα - - -

Melius scribitur: *Σὺ δ' ὡς μ. - - -*

V. 94.

- - - πρὶν κατεσκῆψαι τίνα.

Forte legendum: *τίνι priusquam in aliquem impo-*
tum fecerit.

V. 105.

*Ιτε νῦν, χωρεῖθ' ὡς τάχος οἴσω.

Scribendum est:

*Ιτε νῦν, χωρεῖθ' - - -

Ut *νῦν* non sit adverbium vel *ἐπίρρημα*, sed σύν-
 δεσμός παραπληρωματικός, quæ vocula *ἐγκλίνεται*,
 & idem valet quod *δῆ*, de qua particula vide
 Varinum.

V. 106.

Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαρόμενον.

Canterus monet, legendum videri *ἀρόμενον*. Sed
 causam non video, cur *ἐξαρόμενον* mutetur, sic
 enim versus est anapæsticus ὑπεριστάλητος *ἐις συλ-*
λαβὴν, tres primi pedes erunt spondæi, quartus
 dactylus, & syllaba restans.

V.

V. 107.

--- ὡς τάχ' ἀνάγει.

Scholiaſtes monet etiam pro ἀνάγει legi ἀνάξει,
quasi ἄνω ἀξεῖ, ἐις ὑπὸς ἀναλείνει. ὁ ἐστιν ἀνάξει
τὸν Θυμόν. Magis vero placet ἀνάγει.

V. 108.

--- τί ποτὲ ἐργάσεται
Μογαλόσπλαγχνος μυστακανσος
Ψυχή, δηχθεῖσα κακοῖσιν.

Post ἐργάσεται punctum interrogationis signum est
ponendum, dein subintelligitur ἵστι, & sensus est:
*Animus magnus malis vexatus, non facile placatur, &
ad quietem se das.*

V. 119.

'Ολίγα & πολλὰ hic more Græcorum loco adver-
biorum posita sunt, ὀλίγα est idem hic quod *ra-*
ro, vel *parum*, & πολλὰ *sæpe*, *multum*, secundum
meam interpretationem etiam Scholiaſtes aliquid
olfecit, quando post falsam explicationem aliam
ita loquitur: Δύναται δὲ τὸ ὀλίγ' αρχόμενος, αὐτὶς
τῷ, οὐδὲ ὅλως αρχόμενος, ἀλλ' ἐις τὸ ἐναντίον, αὐτὸς
πολλῷ (πολλὰ scil.) κρατεῖνες. πέρυς δ' ἔξοσις ἐπει-

ρει γε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸν λογισμόν.

V. 136.

'Ουδὲ συνίδομαι γύρει
Αλγεσις δώματος.

Exstimo

Existimo γύραι e versu esse ejiciendum, sine eo enim omnia plana sunt, & versus ex duobus dactylis constabit.

V. 138.

'Επεὶ μὴ φίλα κέκραται,

Hoc κέκραται mihi hic suspectum est, malim pro eo ponere: Κέκραται, quod est τελέσθαι. Scholiast. 'Επεὶ μοι φίλον.) τὸ οἴκημα φιστελέσαι ἐμοὶ φίλον οὗτον ὑπάρχει. Quamvis lectionem, ut mihi videtur, falsam fecutus fuerit Scholiaxtes, tamen exin conjici posse puto, κέκραται eum legisse.

V. 140.

'Ο μὲν γὰρ ἔχει δ. - - -

Istud ὁ hic cum sit pronomen accentu debet notari, positum enim pro ἔτος ὁ Ἰαγων. Hinc scribe: 'Ο μὲν γὰρ - - -

V. 141.

"Ηδ' εὐ Θαλάμῳ. - - -

Scribe: "Η δ' - - hoc enim δ' est positum pre conjunctione δτο.

V. 148.

"Αἰες ὡς Ζεῦ, καὶ γῆς, καὶ Φᾶσης,
Ιαχῶν, οἰαν - - -

Ex Scholiaxte melius sic scribitur:

Χερ.

Χορ. Ἀιες. Μῆδ. ὡς Ζεῦ, καὶ γὰ, καὶ Φῶς.

Χορ. Ιαχαῖη, οἴσιν - - -

Ut δῖες ιαχαῖη sibi sint invicem jungenda, & reliqua intus a Medea proferantur, & V. 168. & 169.

Κλύεθ' οἶος λέγεται καὶ πιθωᾶται
Θέμιν ἐυκή.

Bene nutrici Medeæ tributa jungi, quamvis quidam, ut Schol. monet, Θέμιν ἐυκή. - - - tribuant etiam Medeæ, & subintelligi velint ὅμνυμι.

V. 210.

Λιγυρὰ δὲ αὐχεα μογερὰ βοᾶ.

Λιγυρὰ potest intelligi positum pro λιγυρῶς, ut etiam interpretatur Schol. Μογερὰ vero melius ad αὐχεα spectat quam ad Medeam, sic enim versus habebit duos primos pedes proceleusinaticos, & tertium anapæstum; alias si sequaris Scholiastæ interpretationem, metrum non facile rite dispones, Schol. sic: Λιγυρὰ δὲ αὐχεα.) αὐτῇ τῷ λιγυρῷ καὶ ὄξεως τὰ αὐχεα φησίν η μογερὰ Μῆδεα βοᾶ.

V. 216.

Δι' ἀλα νύχιον
Ἐφ' αλμυρῶν πόνις
Κληΐδ' απέραντον.

Scholiastes: Ἐπὶ τὴν αλμυρὰν τῷ πόνιᾳ κληΐδα· λέγει δὲ τὸ σενόν, ὅθεν καὶ κλεῖδα τὸ σενόν ἐκεῖνο ὀνόμασεν· παρὰ τὸ ἀσπερ κλεῖδα εἶναι τῷ προκειμένῳ πόνιᾳ· απὸ γὰρ τῷ σενῷ, ἐπὶ τὸν πόνιον ἔξι-
αστι.

ασι. Νύχιον δὲ λέγει τὸν Θεὸν, ὡς ἔξης ἐπάγει·
ως εὐτῷ σένω διὸ τῆς Θέμιδος τὸν Δία ἐπικαλεῖθαι·
ἡ Θέμις δὲ αὐτὴν φησὶ διὸ νυκτὸς πεφευγέναι. Quid
νύχιον hic esse possit non satis assequi ex Scholiaste
possum, ego putarim esse corruptum, & omnino
ponere malim pro eo νύχυλον, late fluens, ut sit:

Δι' αἰλας νύχυλον.

V. 233.

*Ἐν ω γὰρ οὐ &c.

Hunc versum Canterus dicit se emendasse N. L. I.
IV. c. XI. (*) mihi videtur sic scribi debere:

*Ἐν ω γὰρ οὐ μοι πάντα γιγνώσκειν κακόν.
In quo enim erat mihi omnem (virum) cognoscere
et reprehendere malum, i. e. quod omnis vir ma-
lus fit.

V. 1246.

- - - μήδος αἰνεμνηθῆς τέκνων,
Ω φίλας, ὡς ἔτικτες. - - -

Melius videtur habere, si scribatur: *Οὐς ἔτικτες.
Articuli genus respicit ita τὸ σημανόμενον, ut sa-
pius fit, etiam apud Homerum Odyss. A. v. 90.

*Ηλθε δὲ ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίς Τερεσίας,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων. - - -

ΙΠΠΟΛ.

(*) Canterus c. I. legit: Γιγνώσκω καλῶς.

ΙΠΠΟΛ. ΣΤΕΦΑΝ. v. 324.

'Οὐ δῆθ' ἐκδσά γ'. εὐ δὲ σοὶ λελέψουμαι.'

Scaliger & Duportus probant scriptionem ὃδὲ σῆ
λελ. potius punctum post τὸ ἐκδσά γ'. tollatur,
& omnia poterunt recte habere:

'Οὐ δῆθ' ἐκδσά γ' εὐ δὲ σοὶ λ. - - .

Non sane lubens in te deficiam. Et τὸ δὲ non erit
adversativum, sed idem quod δῆ· vel & scribi po-
terit:

- - - ἐκδσά γ' εὐ γε σοὶ λ. - - .

V. 350.

- - - ἐρᾶς, ω̄ τέκνον, αὐνθρώπων τίνος;

Scribo:

- - - ἐρᾶς; ω̄ τέκνον, αὐνθρώπων τίνος;

Amas? o filia, quemnam hominum?

V. 441.

'Οὐκ ἀρά γ' ἢ δεῖ - - .

Scribo:

'Οὐκ ἀρά γε τῇ δεῖ - - .

Non sane isto opus est iis, qui amant suos vicinos.
Sic Homer, Odysl. A. v. 215.

Μήτηρ μέν τ' ἐμέ Φησι τῇ ἔμμεγαι. - - .

ΑΛΚ. v. 18.

Tom. VI.

Θαυμα

Θανεῖν πρὸ καίνων, μηκέτ' ἐισορᾶν Φάῖος.

Scribendum vel μηδὲ τ' vel μηδὲ ἔτ', & insuper notandum ἐισορᾶν Φάῖος pro vivere eleganter positum, ita infra in Alcest. v. 691.

Χάίρεις ὁρῶν Φῶς; παιέρα δ' ἢ χαίρειν δοκεῖ;

Ita Lucian. Dial. Μενίππ. καὶ Χείρων. ἢχη ήδυν ἢ τὸ ζωνία ὁρᾶν τὸ Φῶς; Eurip. Alcest. v. 83.

Ζῶσ' ἔτι Φῶς λεύσσει - - -

Ibid. v. 140. Βλέπειν posatum pro eodem, ib. v. 667.

- - - αὔγαστος ἐισορῶ. - - -

V. 151.

Τί χρὴ γενέθλια τὴν ὑπερβεβλημένην
Γυναικα;

Scribe: τήνδ' ὑπερβ. ne tamen conjunxeris istud
τήνδ' cum ὑπερβεβλημένην. sensus est: Quid oportet fieri illam, quae istam superare volet mulierem? quid fieri oportet illam, quae volet hanc superare?

V. 276.

Ἄλλ' αὐτολόμα.

Videtur rectius scribi:

Ἄλλ', αὐτος, τόλμα.

Sed, o regina, animum recipe.

V. 80.

"Οὐκεν. ὅδείς γάρ ἐγενέτο εὖ πάχει νεκρός.

Nec metrum constat, nec sensus recte habet: scribo itaque:

"Οὐκεν. ὅδείς γένετο εὖ πάχει νεκρός.

Nequaquam (nim. dominus tuus nimis est hospitialis & comis) *siquidem patitur* Εἴ luget saltem ob *externum nec domesticum mortuum.*

IKETIΔ. v. 734.

"Ω Ζεῦ, τι δῆτα τὸς ταλαιπώρων Βρούλων
Φρονεῖν λέγεσι; &c.

Canterus recte monet, scribi debere: *αὐτὸν σὺ τυγχάνεις θέλων.* Versus hi proferuntur apud Laërtium l. 9. Vit. Pyrrhon. S. 71. & quidem Edit. Amstelod. sic:

Τι δῆτα τότε τὸς ταλαιπώρων Φρονεῖν
Βρούλων λέγεσι; σὺ γάρ εἶη μεθα,
Δρῶμεν τε τοιαῦθ' αὐτὸν γε τυγχάνεις θέλω.

Sed omnino scribendum apud Laërtium:

"Ω Ζεῦ τι δῆτα &c.

V. 1189.

- - - ἔτος κύριος, τύραννος δέ,
Πάστος υπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὄρκωμοι.

Grotius de Jure Belli & Pacis l. II. c. XV. p. m.
263. legendum esse scribit: ὄρκωμοι, & fūgit

O a

cum

cum κύριος, ὁρκωμότεν, & vertit: - - - namque
is jūs habet, ut civitatem fædere obstringat suo. Ec-
rechte.

ΙΦΙΓΕΝ. ΕΝ ΑΤΛ. v. 546.

Γαλανέας χρησάμενοι·
Μαινόμεν' ὄισρων, ὅθι δὴ
Δίδυμ' ἔρως χρυσοκόμος
Τόξ' ἐντείνεται χαρίτων·
Τὸ μὲν ἐπ' ἐνσίωνι πότμῳ·

Post χρησάμενοι pone virgulam, & post ὄισρων punctum, pro μαινόμεν' legendum, κενοὶ μὲν, Ia-
pe enim pro se invicem ponuntur diphongus, αι
& vocalis ε (*) Origen. contra Cels. (vel in πρὸς τὸν ἐπιγεγραμμένον Κέλσον ἀληθῆ λόγον, ut Cod.
Msc. Biblioth. Acad. Basil. & alii legunt melius)
l. 2. p. Edit. Cantabrig. 69. Πλὴν κακένος καὶ δια-
τῶν καὶ τὴν πρόγνωσιν ἀκων ὥσπερεὶς κενὸν θεο-
τέρως δυνάμεως ἀπεφήνατο εἴναι τὸν ἐν τοῖς παιρά-
σιν τῶν δογμάτων λόγον, pro quo κενὸν Msc. Basil.
Orig. cit. legit καινόν, scribe hic quoque pro ἀπε-
φήνατο, ἀπεφήνατο, sine iota subscripto. Orig.
l. 7. contra Celsum p. Ed. Cantabr. 340. Πρὸς
γν κενὸς ψόφος ὄνομάτων ὅδεις λόγος αἱρεῖς ἀπολο-
γήσαθαι. Msc. Basil. cit. scribit pro κενὸς, κε-
νὸς, pro αἱρεῖς autem idem recte scribit αἱρεῖς. Sic
apud Plutarchum Συμποσ. VIII. cap. IX. p. 893.
Ed.

(*) Exemplum hujus vide & in Auctoris Not. ad Eu-
rip. Phœn. v. 18. ubi pro Σπερε Origen. Msc. Bas. cit.,
Σπερε habere testatur,

Ed. Ald. Πόθεν γε δὴ σώματι νόσημα κενὸν, ἢ πά-
θος ὀξύγονον, pro καινὸν positum est κενόν. Plato
in Philebo p. 76. Edit. Lugd. Κενόν γε ὅντα πάσας
Φρεονήσεως· sic apud eundem in Timaeo Ed. Basil.
p. 482. καινὴν scribitur pro κενήν· σφίγγει πάντα,
καὶ καινὴν χώραν ὑδεμίαν ἐᾶ λέπεσθαι. Porro
scribe: - - - ὅτι δὴ - - - hinc v. 549. scribe:

Tόξ εὐλείνεται, χαρίτων
Τὸ μὲν - - -

Admodum vero suspicor illud χαρίτων non esse in
suo loco genuino, sed scribi debere: Κενοὶ μὲν ὄ-
σεων, ἔμλεοι δὲ χαρίτων, vel quid simile, nihil
tamen statuo, conjectura tantum est; tandem lo-
cum sic scribo:

Γαλανέας χρησάμενος,
Κενοὶ μὲν ὄσεων· ὅτι δὴ
Δίδυμ’ ἔρως χρυσοκόμοις
Τόξ εὐλείνεται, τὸ μὲν
Χαρίτων ἐπ’ εὐαίων πότμῳ.

V. 615.

Τμῆις δὲ νεανίδασιν αὔγκαλαις ἔπι,
Δέξαθε, - - -

Varii varie scripsérunt, sed nemo recte; scribe om-
nino:

Τμῆις δὲ νεανίδες νιν αὔγκαλαις ἔπι
Δέξαθε. - - alloquitur enim chorum.

V. 659.

"Αλλες ὁλεῖ πρόσθεν, ἀ με διολέσσαντί ἔχει.

Distingue sic:

"Αλλες ὁλεῖ, πρόσθεν ἀ με - - -

V. 791.

Tis ἄρει μ' ἐυπλοκάμης κόμας,
Ἐρυμας δακρυόν τ' αἰγστας
Πατρίδος γλομένας, ἀπολωλιεῖ;

Sic conjicio locum hunc scribendum esse:

Tis ἄρει μ' (pro μὲ) ἐυπλοκάμης κόμας,
Ἐρυμας δακρυόν απέγρας.
Πατρίδος ὄλυμένης, ἀπολωλιεῖ;

Verbum ἀπωλολιγώ potest duplice in accusativum regere: Tis μὲ ἀπολωλιεῖ ἐυπλοκάμης κόμας; quis mihi capillos evellet, extrahet? dein pro αἰγστας videtur rectius scribi απέγρας, spolians, privans. Denique ὄλυμένης pro γλομένας, etenim γλόμενας est existens, ut Hom. Iliad. A. v. 2.

V. 875.

Φασγάνω λευκὴν Φονεύων τὴν ταλαιπώρης δέρην.

Scribe: - - - τῆς ταλαιπώρης - - - ut articulus sit in casu genitivi.

V. 884.

- - - πρόφασιν, ἢ μ' ἐκόμιστ'

Malim scribere: - - - ἦ μὲν ἐκόμιστος - - - quo me,
pater vid., eduxit, adduxit?

V. 900.

'Οὐκ ἐπαιδεύθησομεν - - -

Scribendum puto:

'Οὐκ ἔτι ἀιδεύθησομεν - - - non amplius verebor.

V. 1011.

Πειθώμεντος αὐτις παῖς ερα. - - -

Scribendum puto potius: Πειθώμεν αὐτις - - -

V. 1036.

Tis ὅργον ὑμένων - - -

Scribo: Tis ὅργον ὑμένων - - - & ad sequens ἔντασσεν
refertur.

V. 1038.

Συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμόεσσαν.

Per αἰνατροφὴν scribe:

Συρίγγων θ' ὑπό - - -

V. 1291.

Μή ποτὲ ὥφειλε τὸν αὔμφι
Βεσὶ βεκόλον τραφέντι
'Αλέξανδρον ὀικίσαι

Videtur scribendum esse διηγέσαι, utinam bubulcus Alexandrum non fuisset misericordia complexus, utinam non fuisset Alexandri misertus. Nisi enim bubulcus ille Paridem expositum misericordia motus sustulisset, nunquam Helenam rapuisset. Nota quoque, quod τὸ τραφέν ad antecedens Βεκόλον sit suinendum.

V. 1330.

ἢ Η πολύμοχθον ἀρ' οὐ γένος,
ἢ Η πολύμοχθον ἀμερίων;

Malim hæc scribere sine interrogatione sic:

ἢ Η πολύμοχθον ἀρ' οὐ γένος,
ἢ Η πολύμοχθον ἀμερίων.

Sane calamitosum est genus, sane calamitosum est, mortalium.

V. 1436.

Παῦσαι με, μὴ κάκιζε. - - -

Potius scribendum videtur:

Παῦσαι, μὲ μὴ κάκιζε. - - -

V. 1449.

Μήδ' αὖθις κέντας μέλανας ἐξάψη πέπλες.

Malim scribere: ἐξάψης πέπλες.

V. 1465.

³Ω τέκνον, ὄιχη.
Λιπόσα μῆλέρα. - - -

Malim cum interrogatione hæc exprimere:

³Ω τέκνον, ὄιχη; - - -
Λιπόσα μῆλέρα; - - -

V. 1615.

³Ω πᾶν, Θεῶν τὰ κλέμμα γέγονας;
Forsan rectius: ³Ω πᾶν, Θεῶν τού κλ. . . . ut sit
encliticum.

IΦΙΓΕΝ. EN TΑΥΡ. v. II2.

- - - πάσας προσφέρονται μηχανέσ.

Sciibo: προσφέρονται in numero duali, ut de Py-
lade & Oreste accipiatur.

V. 327.

³Οὐδὶς τὸ νῦν ὑπεῖκον ἡρασσεν πέτροις.

Omnino audacter scribe:

³Αὐδὶς τὸ νῦν - - -

Tunc rursus illi, qui tum cedebant, jaetabant sa-
xa. Sic enim alternis illi pastores in Pyladen &
Oresten lapides incutiebant.

V. 329.

³Οὐδὲς τὰ τῆς Θεᾶ Θύματ' εὐλύχει λαβών.

Omnino scribe βαλών. Nemo omnium illorum,
qui quamplurimis lapidibus illos petebant, tam fe-
lix fuit, ut illos feriret.

V. 336.

"Ευχε δὲ - - -

Opta. Sed videtur mihi potius ἔυχε esse in indi-
cativo modo positum, non in imperativo, *opta-
bas*, nisi forte scribi debeat ἔυχε. ἔυχε tamen
magis placet, cum paulo ante v. 329. ἔυλύχες eo-
dem modo ponatur.

V. 494.

"Οδός εἶς δή - - -

Scribe omnino: "Οδός εἶς τι δή - - - ad quid? cur?

V. 789.

Κάλλισα δόμοσασ' - - -

Scribo: - - - ὄμοσας - - - ut de Pylade intelligatur.

V. 976.

- - - λαβών.

Omnino scribendum λακών. nam hæc scriptio de
Oraculis propria est.

V. 1186.

- - - εἰς τὸ τῆς Θεᾶς γέξενος εἰκότως.

Aliter

Aliter quam vulgo fit videtur verti debere, ~~vix~~
quod commode in simulacrum Deæ nutum Oculum
converterit, ut exin posset ὄγος & piaculum ho-
spitum deprehendere, hinc v. 1180. Thoas dicit:

Σοφήν σ' ἔθρεψεν Ελαῖς. - - -

Similis significatio extat quoque ibid. v. 1330.

- - - ἐξένευστ' αποσῆνεις - - -

Ita videtur in Evang. D. Joannis c. 5. v. 13. ἐξένευ-
σεν ὅχλος ὄντος, explicari debere.

V. 1196.

'Οὐκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτεις κλύδων;

Hæc cum interrogatione nequaquam exprimi de-
bent, sed sic scribenda:

"Οὐκοῦν πρὸς - - - κλύδων. Nequaquam Εἰ.

V. 1231.

Τῶνδε, οἷοι θύσωμεν - - -

Scribo per η, θύσωμεν, si posuerimus, etiam D.
Paulus I. Cor. c. 9. v. 18, ἵνα αἰδάπτων θύσω &c.

V. 1232.

- - - τὰλλα δ' & λέγοσ' ὄμως,
Τοῖς τὰ πλείον ἐιδόσι Θεοῖς, σοὶ τε σημαίνω Θεᾶ.

Scribe: Θεᾶ. Tib o Dea viz. Diana. Hinc & ante
Θεᾶ virgula debet poni.

V. 1353.

Πόνιω δὲ δόντες τὴν ξένην καθίεσσαν.

De Oreste & Pylade ista accipio, & quidem ut jam in navem ingressi denuo descenderint, ut quoque Iphigeniam cum simulacro acciperent, & navi imponerent, scribo itaque:

Πόνιω δὲ δόντ' εἰς τὴν ξένην καθίεσσαν.

Ut τὸ δόντ' sit pro δόντε in duali numero.

V. 1385.

Τό δὲ ἐξ ὑρανῶ πέσημα - - -

Ἄγαλμα, νηὸς ἐκ μέσης ἐφθέγξαιο - - -

Tὸ πέσημα, & τὸ ἄγαλμα in accusandi casu sumo, & ea de Oreste dicta sunt, ut ad superius ἔθηκε referantur, simul quoque scribendum τὸ τ' - - - tum reliqua de de Oreste accipienda puto, & scribo: - - νηὸς δὲ ἐκ μέσης - - -

V. 1408.

Ἄλλοι δὲ πλεκτὰς ἐξανηπίον ἀγκύρας.

Omnino scribe: πλεκτᾶς. Hesych. Πλεκτή, σεργά, ή ἐξ ἴμαντων.

V. 1428.

Ως ἐκ θαλάσσης, ἐκ τε γῆς - - -

Scribere malim:

Ως ἐκ θαλάσσης τ', ἐκτε γῆς - - -

PHE. v. 600.

"Οσ ἐι διοίσει νύκιας τὴν ἐι ἀνυριον.

Scribe:

- - - νύκιας τῆνδ' ἐι ἀνυριον.

V. 632.

Χωρεῖ· κατόπιας σημανῶν ἥκει σραῖς.

Rectius scribitur:

Χωρεῖ, κατόπιας σημανῶν ἥκεν σραῖς.

Indicaturus exploratores exercitus venisse.

V. 789.

Κλύω - - μυχθισμῶν γεκρῶν.

Malim scribere: - - - μυχθισμὸν γεκρῶν.

V. 817.

"Ητοι μάραγνά γ', ή καρανιτής μόρος.

Rectius scribitur: "Ητοι μ. - - circumflexo accen-
tu in priore ή posito.

V. 881.

- - - λεωφόρος πρὸς ἐκίροπάς.

Cum ἐκίροπή sit id quod divertit, & videtur esse
contrarium λεωφόρῳ, potest scribi:

- - - λεωφόρῳ πρὸς ἐκίροπάς.

V. 928.

- - - τρέφεν δέ σ' ἡ βροτέσσαν ἔχαίρειν.
Στρυμών δίδωσιν. - - -

Omnino vocula præpositionis excidisse putanda est,
scribo itaque:

- - - τρέφεν δέ σ' ἡ βρότεσσαν ἐχαίρειν.

Soni ejusdem repetitio in τῷ ἔχαίρειν sine dubio
caussa fuit, quod exciderit, unde factum etiam,
ut βρότεσσαν in βροτέσσαν mutaretur.

V. 993.

- - - σείχωμεν ὅπλοις
Κοσμησάμενοι. - - -

Armis ornati, scribe potius: Κοσμησόμενοι. - - -
armis nos instructuri.

ΤΡΩΑΔ. v. 100.

"Ἄνα δυσδάμων, πεδόθεν κεφαλήν
Ἐπάειρε δέρην.

Existimo τὸ ὄντα esse pro ἄνασσα, & τὸ κεφαλήν
tanquam ex Schol. ortum ejici debere, cum se-
quens δέρην interpretaretur, nam per συνεκδοχὴν
δέρη idem valet hic quod κεφαλή.

V. 141.

Κρεᾶ, ξυρηκεῖ πενθῆρες
Κρεᾶτ' ἐκπορεθῆσθ' οὐκὶεν.

Scribo:

Scribo: πενθήη Κρᾶτ' . . . ut τὸ πενθῆη cum
κρᾶτ' jungatur.

V. 315.

Ἐπεὶ σὺ μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι, καὶ
Γόοισι τὸν Θαυμόνιον
Παῖέρα. . . .

Non recte hæc sic exhibentur & scribuntur, τὸ
ἐπεὶ idem hic valet ac εἴτα & ἐπειδή, deinde, τοῦ,
& post γόοισι pono distinctionem, & scribo:

. . . τὸν Θαυμόνιον
Παῖέρα &c.

V. 442.

. . . ως δὴ συνίεμε.

Scribe: . . . συνίεμω.

V. 477.

Οὐς Τρωὰς, ἀδὲν Ελλῆνας, ἀδὲν Βάρβαρος
Γυνὴ τεκνον . . .

Considerari debet, num scribi possit sequenti modo:

Οὐς Τρωὰς ἄν, ἀδὲν Ελλῆν, ἀδὲν Βάρβαρος
Γυνὴ . . .

Sæpe fane attice sic usurpat nomina, quæ masculi-
na alias sunt, pro suo fœminino, videtur enim ne-
gandi particulam deesse.

V. 166.

*Ων γ' ὅτε μέτρον, ὅτ' αριθμός ἐσί μοι
Κακῶν κακὸν γὰρ ἐις ἀμιλλαν ἔρχεται.*

Post versum priorem distingui debet, dein scribe:

Κακῶν κακὸν γὰρ ἐις ἀμιλλαν ἔρχεται.

Malorum malum enim ad certamen venit. i. e. Semper aliud ex alio malum prioribus mali succedit, & priora superare conatur.

V. 699.

'Εξ Ἀ - - -

Optime videtur legendum ἐκ σ. - - -

V. 986.

'Αυτᾶς Ἀμύκλαις - - -

Puto Pronominis voculam hic excidisse, scribo itaque:

'Αυτᾶς σ' Ἀμύκλαις - - -

V. 1246.

Χωρεῖτε, Θάπιεῖτε οὐδὲ τύμβον νεκρῷ.

Dubito de hac lectione, forsan scribendum erit *σκάπιεῖτε* fodite.

ΒΑΚΧ. v. 3.

Σεμέλη, λοχευθεῖστε οὐδεπαπηφόρω πυρί.

Forsan

Forsitan rectius scribitur λοχευθεὶς, ut intelligatur
de Διοκύσῳ v. 2.

V. 5.

Πάρεταις Δίρην νάματ̄ - - -

Adsum ad fontes Dircae, πάρεταις hic est, accedo, ve-
nio ad fontes Dircae, sic μέτεταις cum accus. casu
ibid. v. 345.

Τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον
Δίην μέτεταις. - - - pænis persequar. ibid. v. 602.

- - - ἐπειτα

Μέλαθρα - - -

V. 190.

- - - πάπιχειρίσω κακοῖς.

Scribe potius καλοῖς, bonis; & paulo supra ἴδεως
pro ἴδεων.

V. 191.

Οὐκέτη ὅχοσσιν ἔις ὅρος - - -

Cum interrogatione sunt ista scribenda, quærit
enim a Tiresia Cadmus, quid faciendum sit, an
vehiculo properandum sit? unde respondet Tiresias:
quod non apte Bacchus honorabitur, si vehiculo veniant
ad illud sacrum.

V. 202.

- - - οὐδεὶς αὐτὰ καταβάλλει λόγος.

Tom. VI.

P

Scri.

Scribo αὐτὰς, viz. παραδοχάς.

V. 209.

- - - δι' ἀριθμῶν δ' ψῆφων αὐτέσθια θέλει.

Forsan scribi debet:

- - - δι' γάρ εἰπων ψῆφων - - -

V. 242.

*Εκεῖνος εἶγει φοῖς Διόνυσον Θεόν.

Forsan:

- - - Διόνυσος Θεός.

V. 308.

Βάλλονται, καὶ σείονται - - -

Scribe omnino: Πάλλονται - - - ib. v. 782. Πέλλαις
ἢ ὅσοι πάλλυστοι. - - -

V. 343.

*Οὐ μὴ προσοίσεις - - -

Scribo:

- - - προσοίσης - - -

V. 350.

- - - θυέλλαισι μέθες.

Scribe:

- - - θυέλλαισι μέθες.

V. 388.

'Ο δὲ τὰς ἡσυχίας
Βίοις, - - -

Scribe: - - τὰς ἡσυχίας B. - - -

V. 404.

Πάέφον θ', αὐτὸν - - -
Καρπίζεσσιν ἀνομβρού.

Malum scribere ἀνομβρού, ut cum πάέφον jungantur.

V. 473.

"Ἐχει δὲ ὄνησιν τοῖς Θύγαιν τινά;

Scribe: - - - τινα;

V. 478.

- - - ἐκ ἐγώ τάσσον τόδε.

Scribo: - - - ἐγώ τάσσον τόδε.

V. 482.

Πᾶς ἀναχορεύεις Βαρβάρων τάδε ὄργια.

Forsitan rectius scribitur: Πᾶς' αὐτός - - - , ε. πᾶσας
χώρας Βαρβάρων.

V. 491.

·Ως θεασύς ἐ βάνχος, - - -

Qui Bachi sacra celebrat hic dicitur Βάκχας, ut
Βάκχη de fœminis dicitur.

V. 556.

Πόθε Νύστης ἄρα - - -

Scribo: Νύστης ἄρα - - - cum simplici ε.

V. 628.

"Ιελαι ξίφος - - -

Scribe ιελαι cum tenui.

V. 652.

Κλείειν κελεύω - - ?

Hic versus non recte tribuitur Dionysio, sed ad-
huc Pentheo tribuendus, hinc qui sequitur versus
omnino dictus a Dionysio ei debet tribui.

V. 857.

- - - γνώσειαι δὲ τὸν Διός
Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει Θεός - - -

Rectius erit, si scribatur:

- - - ὃς πέφυκεν ἐν τῷ - - -

V. 922.

"Ενεπονδος ἡμῖν • νῦν δ' ὁρᾶς. - - -

Hæc tribuuntur adhuc Dionysio, sed potius a
Pentheo dicta esse debent accipi.

Πένθος.

Πένθ. Ἐυσπονδος ἡμῖν. Διόν. Νῦν ὁρᾶς. 2. 2

V. 962.

Toī γάρ σ' αγῶνες ἀναμένεσιν, οἵτινες
Rectius puto, si scribatur: . . . οἵτινες σε χρῆν.

ΚΥΚΛ. v. 197.

'Ου δῆτ'. ἐπειτ' αὖ μεγάλα γ' οἱ τροία σένοι
Scribo:

. . . ἐπει γ' αὖ μεγάλα γ' οἱ τροία σένοι.

Non sane: (viz. fuga me subducam) siquidem magna Troja potentiam haberet, valde adhuc potens Troja esset, nec esset deleta, si unum virum fugerem. Ex infra v. 219.

"Ηιεστ'. ἐπει γ' αὖ . . .

V. 220.

Πηδῶντες απολέσαι^τ αὖ ὑπὸ τῶν σχημάτων.

Inserendam puto pronominis particulam:

. . . απολέσαι^τ αὖ μ' ὑπὸ το. σ.

V. 668.

. . . εἰκόνες αἴρεις ἥδικες.

Pronomen hic sine dubio excidit, supplendum igitur sic:

. . . εἰκόνες αἴρεις σ' ἥδικες.

ΕΛΕΝ. V. 300.

--- τίν' ὑπολείπομε τύχην;

Scribe:

--- τίν' ὑπόλ. τύχης

T A N T U M.

De